

קולנוע

סרטים

המרגל שואב-האבק

האיש שלנו בהאבאנה (מונג'ו, חלי אביב; בריטניה) מציג את המקצוע המלולח והשנון שבמקצועות — הריגול — בצורה הטפשית והמגוחכת ביותר שניתן להציגו. זוהי דרמה קומית, פריעטו של גרהאם גריין, אשר המצאותיה כה מדהימות ואבסורדיות, עד שהן נראות אמיתיות במידה שהן צופה חדל לצחוק מהן ומתחיל לרחם על האנושות הנוזקת ותלויה בשירותיו של מקצוע אחר זה.

האיש בהאבאנה, שלפני עלות קאסטרו לשלטון, הוא אלק גינס, סוחר בריטי המשוק שואב-האבק, ואשר הסכנותיו הדלים מחד ותכניותיו העשירות לגבי בתו המתבגרת מאידך, מטרדיים אותו. עד שיום אחד מופיע בחנותו סוכן מס 59200 (נואל קוארד) של השרות החשאי הבריטי. בלחצו על רגש הנאמנות של סוחר שואב-האבק למולדתו, מגייס אותו הסוכן כראש הריגול הבריטי באיים הקאריביים, בהציגו פנינת קומדיה המהווה את שיאו הקומי של סרט זה. שבוי בידי האפשרויות הכספיות שמעניק לו מעמדו החדש, מנסה גינס לגייס סוכנים. האיש הראשון שהוא מנסה לגייס מתגלה כשגריר בריטי בקובה; ואילו השני חושד בו כי גינס בעל נסיות הומוסקסואליות, וש- הוא מנסה לפתותו. נוכח קשיים אלה בוחר הסוחר, בהשפעת ידיו הרופא הגרמני (ברל אבס), בדרך גיוס-סוכנים קלה יותר. הוא בוחר את סוכניו מרשימת חברי המועדון האכסלוסיבי של האבאנה, ומבלי שראה אותם מעולם, הוא מעניק להם מספרים סודיים, שולח ללונדון דו"חות על פעולותיהם, כולל דו"ח מצוייר של מפעל טילים אטומיים צאיים בחנותו.

העלאת בר-הברית. דו"חותיו מתקבלים ברצינות ובהתלהבות. ואז מתברר לפתע שיד

שופט השלום ד"ר יוסף מגוריכהן דחה את תביעת הניסוי, אולם רק ביד אחת. הוא קבע כי הדברים שנכתבו באותה רשימה לא השפיעו על מהלך המשפט. הוא לא אמר שלא היה בהם כדי להשפיע. ולקודה זו נתפשה התביעה כשערערה על פסק-הדין.

בבית-המשפט המחוזי דחו השופטים פסח אבישר, אליעזר מלחי ומכס צירנובילסקי את הערעור. הפעם — בשש ידיים. "אין בכח פירסום כזה להשפיע על שופטים," קבע אבישר. "נראה לי שהגישה הנכונה לבעיית הפרשנות של סעיף זה שבחוק, מחייבת שלא להתעלם מהאינטרס הציבורי שבקיום העתונות החפשית." צירנובילסקי ומלחי הנידו לאישור בראשיהם. אנשי התביעה הכללית הרכינו את ראשם שלהם.

תזכיר

שאלה של תוס'לב

דינו של אהרון כהן הועבר לבית המשפט המחוזי. בהחלטה שנומקה בקפדנות, הסביר השופט בנימין זומר כי אין הוא קובע כאן אשם או לאו. כמו שהבהיר בש"עו העונש הזה. הצביע גם השופט זומר על העובדה שכל המשפט נבס על השאלה אם נפגש עם האישיות הזרה בתוס'לב או לאו — דבר התלוי כולו בשיקול-דעת השופטים בבית-המשפט המחוזי. . . .

"על השופט" יהי להכריע מי דובר אמת — הרופאים או הנארקומאן? — במלים אלה הגדיר העונש הזה (1192) את מצבו של השופט קנת במשפט נגד ה"ר"ר ז'אן פינק, שנאשם במכירת סמים משכרים. השבוע החליט השופט לקבל את עדות הנארקומאן, לפסול את עדות ארבעת הרופאים שהעידו לטובת הנאשם. פינק גידון לחודש מאסר ולקנס של 500 לירות, הודיע שיגיש ערעור. . . .

ימיים בלבד אחרי שהעונש הזה (1192) פירסם את פרשת החלטה האחילית של המועצה לביקורת סרטים, לפסול את הסרט אל-האכנים, הודיעה המועצה כי היא מוכנה לראותו מחדש ולדון בשאלת התרתו.

חיים יהודה (מפתכל בשעון) ורינה יהודה (עם מניפה, מימין) מה מקבלת אשתו של ח"כ

במדינה

(המשך מעמוד 15)

ילדים לא נולדו לזוג גוטמן. הם בילו את זמנם במריבות-קינאה נצחיות. בהן היתה דהקא אורה התוקפנית יותר. היא היתה מכה את משה ללא רחמים. אך הוא התגונן, הגיב רק כשלא יכול היה להיחלץ בדרך אחרת. "התגרשו!" הציע להם כל השכנים. אך השניים המשיכו לקנא זה לזו ולריב. אורה הייתה ובכחה, הייתה ודרשה נאמנות.

בשבועיים האחרונים לא דיברו בניניהם כמי עט. רק צעקו. משה ביקש מאשתו שתסכים להתגרש. אורה הציגה תנאים שמשו, שעדיין לא שילם את חובות הדירה החדשה, לא יכול היה לעמוד בהם.

ביום ששי אה"צ בקשה אורה אסימון משכנה. אמרה שעליה לטפל למטרה, לה"ר דיע שבעלה היכה אותה, קרע את בגדיה. "עוד מעט יהיה מאוחר מדי", הוסיפה. היא לא מצאה אסימון, חזרה מבלי לטפל. כלילה אספו שכנים את בעלה הפצוע ב"חדר המדרגות. אותה הובילו למטרה.

דרכי-אדם

שליח הציבור

"אינני נושא קצת בשום תפקיד או משרה ציבורית. התפטרתי מחברות בכנסת בגלל משפט זה. אני משלם לה 200 לירות בכל חודש. היא רוצה רק להרוס אותי!" הכריז השבוע בבית-המשפט המחוזי בתל-אביב, אצל השופט ד"ר יוסף לם, חבר הכנסת המפ"מי לשעבר חיים יהודה. בכך ביקש לסתור את טענות אשתו רינה, כי הוא מסוגל לשלם לה ממשכורתו ומרכושו סכום של 400 לירות לחודש.

"אתה לא אומר מדוע אתה דורש 400 לירות לחודש. אין אף מילה מה הוא מרחה," פנה השופט אל פרקליטה של רינה, שלמה כהן-צידון. עורך-דין סיפר על רכוש גדול שקיבל חיים יהודה, לפי דבריו, מהורו, טען כי קשה לדעת את גודל הכנסותיו ה"מדוייק, כי יהודה אינו מגלה את כתובתו. בפסק-דינו קבע השופט כי הוא מתחשב במצבו הגרוע של חיים יהודה, שנשט את כל תפקידיו הציבוריים ומחייבו לשלם סכום של 200 לירות בלבד. גם כשאני הייתי חבר כנסת לא נתיי לאשתי יותר," התבדח לם.

רינה לא חדלה. פחות משבוע אחרי שהתקיים הדיון בבקשת המזונות, הגישה רינה תביעה נוספת לאותו בית-משפט. היא ביקשה לתת צו שיעכב את צאתו של בעלה לחוץ-לארץ, לפני שיסקיד ערבויות טובות לתשלום דמי-מזונות.

סיבת הגשת הבקשה היתה בקשה אחרת, שהגיש חיים יהודה עצמו לבית-הדין הרבני, בו עמדה להתברר תביעתו לגירושין. חיים יהודה תבע מבית-הדין הרבני לזרו את ה"דיון בתביעת הגירושין שלו — כי עליו לצאת את הארץ לתפקידים ציבוריים חשובים.

משפט

צרה על הראש

ליוה שכטר היא משפטנית ואשתו של מעריץ נוקים. אך השבוע הוגשה בשמה תבי

דילמן, גרקו וולס ב"דראמה בראי" — גילגול ראשון מאהבות מבכרות

ה"ל, גילגול שני מאהבים צעירים